

дни бидоха думитѣ имѣ на Емора и на
19 Сихема сина Еморовѣ. И не се забави
момѣкътъ да направи това нѣщо, защото
много обичаше Якововата дѣщеря; и
отъ всичкия домѣ на баща си бѣше най-
славниятѣ.

20 И дойде Еморѣ и Сихемѣ синѣ му при
вратата на града си, и говориха на мж-
21 жетѣ на града си и рекоха: Тия человекѣ-
ци сѣ мирни въ насѣ; за това нека жи-
вѣятѣ въ земята, нека търгуватѣ въ нея;
защото земята, ето, доволно е простран-
на за тѣхѣ. Да вземаме за жени дѣще-
ритѣ имѣ, и да имѣ даваме нашитѣ дѣ-
22 щери. Въ това само ще се съгласятѣ съ
насѣ человекитѣ за да живѣятѣ съ насѣ
щото да бѣдемѣ единѣ народѣ, ако се
обрѣже всѣки мѣжки полѣ между насѣ
23 както се тѣ обрѣзватѣ. Стадата имѣ, и
имотѣтъ имѣ, и всичкитѣ имѣ скотове,
не *ще ли да бѣдатѣ* наши? Само да се
съгласимѣ съ тѣхѣ, и ще живѣятѣ съ
24 насѣ. И послушаха Емора и Сихема си-
на му всичкитѣ които излазяха изѣ вра-
тата на града му; и обрѣза се всѣки